

vist sig at være tilfredsstillende, og man nærer ingen Tvivl om, at det til den hørende Fodfolk og Fæstningsartilleri vil kunne blive til fortrinlig Støtte for Liniehæren. Man har derfor ikke blot opretholdt den kjøbenhavnske Væbnings nuværende Afdelinger, men tillige fremsat Forslag om en Forøgelse af Fodfolksbataillonernes Antal fra 2 til 4 og en Udvidelse af Fæstningsartilleriet fra 2 Kompagnier til 1 Bataillon. Da det Fodfolk og Artilleri, som nu hører til Væbningen, har en Styrke af henholdsvis mellem 3 og 4000 Mand og mellem 7 og 800 Mand, vil der være tilstrækkeligt Mandskab til at danne disse 4 Afdelinger, og den Beføstning, en saadan Forøgelse medfører, maa anses som ringe i Sammenligning med den Nytte, man vil kunne have af dem.

Den Omstændighed, at Forstærkningsmandskabet i Frederiksberg Sogn ikke henhører til Københavns Væbning, har vist sig at medføre ikke ringe Ulemper, navnlig derved, at der er en idelig Flytning fra København til Frederiksberg og omvendt, og at Væbningens Mandskab kan unddrage sig fra at deltage i de foreskrevne Ovelser ved fort før disses Begyndelse at tage Ophold i Frederiksberg. Da det desuden er ønskeligt samtidig med den foreslaaede Udvidelse af Væbningen at kunne tilføre denne nogen Forøgelse af Mandskab, er det ved Hæren uddannede Forstærkningsmandskab, som er tjenestedygtigt til den egenlige Krigstjeneste, og som til enhver Tid har fast Bopæl i Frederiksberg Sogn, foreslaaet indlemmet i Væbningen.

Ifølge Loven af 28de Mai 1870 overføres kun det af Væbningens Mandskab, som er uddannet som Konstabler ved Hærens Artilleri, til Artillerikompanierne, medens Mandskabet af Fodfolket, Rytteriet og Ingenieurkorpset samt Trainkonstablerne overføres til Fodfolksbataillonerne; da imidlertid Erfaringen har vist, at det vil være ubehøvet at danne Afdelingerne af saa forskelligeartede Mandskab, har man foretrukket ikke at overføre andet Mandskab til Væbningens Fodfolk end det, som er uddannet ved samme Vaaben i Linien, og derimod at lade ogsaa Trainkonstablerne overgaa til Væbningens Artilleri, hvor de formentlig ville kunne finde en hensigtsmæssig Anvendelse, medens Rytteriets og Ingenieurkorpsets Mandskab forblive staaende ved de Afdelinger, ved hvilke de ere uddannede i Linien.

Man har ikke troet saaledes som nu at burde stille en General i Spidsen for den samlede Væbning, idet Fæstningsartilleribataillonens mere hensigtsmæssigt vil kunne indordnes under Artilleriregimentet, som derved kommer til at bestaa af 2 Linie- og 2 Forstærkningsbatailloner. De 4 Ba-

talloner Fodfolk ere derimod samlede i 1 Regiment, hvis Chef er foreslaaet at skulle være Oberst af Forstærkningen, og ved Regimentsstaben er der opført det samme Personale, som i Følge den nuværende Ordning er tildeelt Væbningens Chef. Den for en Bataillon foreslaaede Forsyning med Befalingsmænd er ens for Fodfolket og Artilleriet, og svarer ganske til den, der er fastsat for en af Regimenternes Forstærkningsbatailloner.

Indfaldelserne til de aarlige Ovelser ere foreslaaet ordnede paa samme Maade som i Loven af 28de Mai 1870, men i Stedet for at de nu ere fastsatte til 15 Dage, ere de her indskrænkede til 10 Dage, hvilket man maa anse for tilstrækkeligt, blandt andet fordi der til de 4 Fodfolksbatailloner tilsammen ikke vil blive indfaldt mere Mandskab end til de nuværende 2, og Styrken for hver Bataillon altsaa kun vil blive halv saa stor som nu.

De øvrige i Forslaget optagne Bestemmelser ere i det Væsentlige uforandret overførte fra Loven af 28de Mai 1870.

De sandsynlige Udgifter til Hæren for 1 Aar ville ifølge nærværende Lovforslag i Forbindelse med Lønningsloven af 25de Juli 1867 blive omtr. . . . . 8,550,000 Kr. naar Finansloven for 1874 — 75 lægges til Grund for de Poster, som ikke ere hjemlede i Hærlovsforslaget og i Lønningslovene, medens de sandsynlige Udgifter til Hæren for 1 Aar ifølge Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning ville være omtr. 8,100,000 — naar man gaar ud fra samme Forudsætninger. Ved begge Beregninger ere Udgifterne til Krigsministeriet, til Generalstabens topografiske Afdeling og i særlige Anledning holdte ude af Betragtning som uafhængige af Hærlovens Revision.

Man er saaledes her kommen til samme Merudgift, som ved det tidligere Revisionsforslag; men det maa dog bemærkes, at nærværende Forslag, samtidig med denne sørgede Forøring til de finansielle Ovelser, medfører en betydelig Indskrænkning i Befolkningens personlige Ovelser, idet Tjenestedagenes Antal her er over 200,000 mindre end efter Hærlovens Bestemmelser.